

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

Whatsapp 606 127 833

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:
30/11/2017

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Joan Margarit

DES D'ON TORNAR A ESTIMAR

Joan Margarit encara recorda quan el seu mestre, el professor Coderch, li va dir un dia: “Una casa no ha de ser sumptuosa, ni ha d'estar feta en va, ni ha de ser original.” “M'estava parlant d'arquitectura, però també de poesia i de la vida.” Convençut, doncs, que això de l'originalitat és una mentida –“l'únic original està a les cavernes, on tenim un fris sobre del qual només podem fer pinzellades, i això si tenim sort”–, i veient la poesia com una de les poques “eines” que tenim contra la “intempèrie moral” que ens envolta, Margarit ha destil·lat uns poemes que reprenen temes que li són preuats: l'amor, l'absència, el pas del temps, l'experiència musical, la poesia, la llengua, la humilitat... Tot de fils que el poeta estira projectant la

seva mirada d'arquitecte sobre el món que l'envolta: “És inevitable perquè els poemes surten de dins meu, i només així poden trobar ressò en un lector que no conec.”

Des d'on tornar a estimar pensa en la naturalesa d'aquest estimar que és un lloc: “Un lloc que canvia contínuament d'aspecte, perquè estimar és dinàmic, i per això es lliga amor amb sacrifici, perquè cal estar-hi sempre pendent.”

En una societat on s'ofereixen instruccions per estimar, per ser bona persona –els manaments, lleis, normes, etc.– la poesia fa un paper fonamental: “La poesia intenta trobar rere les normes l'autèntica bondat, l'admiració i l'amor, però no sempre ho aconsegueix.”

Valèria Gaillard - El Punt Avui, 16 de gener de 2015

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Joan Margarit i Consarnau neix a Sanaüja (La Segarra) l'onze de maig de 1938, en plena Guerra Civil espanyola.

Els pares –l'arquitecte Joan Margarit i Seradell, de Barcelona, i la mestra Trinitat Consarnau i Sabaté, de l'Ametlla de Mar– es casen el juliol de 1936 a Barcelona però es traslladen a la casa de l'àvia paterna, a Sanaüja, degut a la guerra. Un cop finalitzat el conflicte i en funció del destí de feina del pare, la família viu a Barcelona, Rubí, Fi-

gueres i Girona, successivament fins al 1948. Instal·lats de nou a Barcelona, l'autor cursa el batxillerat a l'Institut Ausiàs March, aleshores situat al carrer Muntaner. L'any 1954 es traslladen, encara, a les Illes Canàries i des del 1956 l'autor estudia arquitectura al Col·legi Major Sant Jordi de Barcelona. L'any 1962 coneix Mariona Ribalta, amb qui es casa l'any següent i s'instal·len al carrer Sardenya de la capital catalana. Tenen tres filles –Mònica, Anna i Joana– i un fill, Carles. Des de l'any 1968 és catedràtic de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona.

Treballa associat amb Carles Buxadé i Margarit i, conjuntament, fan obres com la cúpula del Pavelló Araba a Vitòria (premi Europeu d'Estructures Metàl·liques, actualment anomenat Fernando Buesa Arena) i la rehabilitació de la fàbrica Aymerich de Terrassa com a seu del Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya. També forma part de l'equip guanyador del concurs per a l'estadi i l'anell olímpic de Montjuïc.

Joan Margarit comença la seva carrera com a poeta a partir de 1963, amb les obres en castellà *Cantos para la coral de un hombre solo* (1963), *Doméstico nació* (1965), *Crónica* (1975) i *Predicción para un bárbaro* (1979). A partir de l'any 1980 inicia la seva obra poètica en català. Així, el 1981 obté el Premi de la Crítica amb l'obra *Vell malentès*, del mateix any, i el Premi Miquel de Palol per *Cants d'Hekatonim de Tifundis* (1982). Amb aquest poemari també obté, el 1982, el Premi Serra d'Or. El mateix any veu la llum l'obra *Raquel / La fosca melangia de Robinson Crusoe*; el 1983 apareix *El passat i la joia* i el 1985 *L'ordre del temps. Poesia 1980-1984* i *L'illa del tresor*, obra que li val la Flor Natural en els Jocs Florals de Barcelona d'aquell any, en què també obté, amb *Mar d'hivern* (1986), el Premi Carles Riba. L'any 1987 el poeta és guardonat, altre cop, amb el Premi Serra d'Or per *La dona del navegant* (1986).

Després d'aquests anys de reconeixement pel que fa a l'obtenció de premis literaris, l'autor segueix publicant regularment amb obres importants com *Edat roja* (1991), *Els motius del llop* (1993), *Estació de França* (1999) o el recull *Els primers freds. Poesia 1975-1995* (2001). D'especial rellevància dins la seva trajectòria són els poemaris *Joana* (2002), escrit amb motiu de la mort de la seva filla, i *Càlcul d'estructures* (2005). L'any 2004 obté el Premi Cadaqués per l'obra completa i el 2008, amb *Casa de Misericòrdia* (2007), els premis de la Crítica, Cavall Verd-Josep M. Llompart de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Rosalía de Castro del PEN Club, Premi Nacional de Cultura de literatura de la Generalitat de Catalunya i el Premi Nacional de Poesia del Ministeri de Cultura espanyol.

Casa de Misericòrdia, inspirada en una exposició sobre la postguerra espanyola, conté alguns dels temes recurrents en tota la poesia de l'autor. Així, el patiment humà, la guerra, l'arquitectura, el jazz, Barcelona, l'amor, la vellesa i la mort, hi apareixen de forma sintetitzada, intensa i punyent.

És responsable de les traduccions al castellà d'*Estimada Marta*, de Miquel Martí i Pol (1980) i, juntament amb Pere Rovira, del *Poema inacabat* de Gabriel Ferrater, l'any 1989. Gran part de la seva obra s'ha traduït i publicat al castellà –amb traduccions pròpies, en la majoria dels casos– i a l'alemany, l'anglès, l'eúsca, l'hebreu, el portuguès i el rus. Apassionat del jazz, la seva poesia s'ha musicat en diverses ocasions, com en els discos *Paraula de Jazz*, on el propi autor recita diversos poemes, o *Desglaç*, de Miguel Poveda, entre d'altres.

El 2015 és guardonat amb el Premi Jaume Fuster dels Escriptors en Llengua Catalana, que s'atorga a través de les votacions dels escriptors membres de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. Amb motiu d'aquest lliurament, és nomenat soci d'honor de l'entitat.

L'obra poètica de Joan Margarit és cabdal, sense cap mena de dubte, en el panorama de la poesia catalana contemporània.

<https://www.escriptors.cat>

Enllaços d'interès

<http://www.joanmargarit.com/>

<https://www.youtube.com/watch?v=JGae5FPg9p8>